

טמונה בפרשה

זיוון

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה 2277 מילוי, זיוון
לפניכם 2277 מילוי מילוי סדר ההקדמה
פרשה. כשזיוון, גרזון מהאזינוע אל
מפסוק הפרשה.

א. יוסף שולח את אחיו ליעקב

ה. פגישת יעקב ויוסף

י. התודעות יוסף לאחיו

ס. פגישת יעקב ופרעה

ב. יהודה מתעמת עם יוסף

מ. פירוט יורדי מצרים

מ. יעקב מתבשר אודות יוסף

ב. יוסף מציג את אחיו לפרעה

פ. התנהלות יוסף בשני הרעב

ת. השי"ת מתגלה ליעקב

— — — — —

— — — — —

פנינים

"אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו"

ישנם ב' תמיהות בפסוק: א', לשם מה חזר יוסף ושאלם 'העוד אבי חי?' והרי כבר שאל זאת מיד כשראה אותם. וב', מדוע כתוב שנבהלו האחים מפניו, היה צריך להיות כתוב 'ממנו?' אלא כך אמר יוסף לאחיו, 'אני יוסף' והרי פני דומים לאבי, ואם אין אתם משימים ליבכם לכך, אולי הסיבה הוא שאבי כבר אינו בחיים, וא"כ תאמרו לי נא 'העוד אבי חי'. והשבטים, כעת אכן שמו ליבם לכך שהוא דומה לאביהם והתביישו מכך שלא שמו ליבם לכך עד עתה וזהו שאמר הכתוב, 'ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו'. (ילקוט האורים)

"אל תרגזו בדרך"

'אל תתעסקו בדבר הלכה שלא תרגזו עליכם הדרך. דבר אחר - אל תפסעו פסיעה גסה' (רש"י)

לכאורה יש להקשות בין לפירוש הראשון שרש"י מביא ובין לתירוץ השני: מדוע נאלץ דווקא יוסף להזהיר את אחיו אודות דברים אלו, הלא לכאורה הדבר באחריותו של יעקב אביהם ללמד אותם זאת? ויש לתרץ כל פירוש בפני עצמו. א. ההלכה היא שגדול תלמוד תורה יותר מכיבוד אב ואם שהרי יעקב נענש באובדנו של יוסף רק כנגד השנים שהיה בהן ולא כנגד השנים שהיה בישיבתו של עבר. אולם, דבר זה בעצמו נלמד רק אחרי מציאתו של יוסף ועד אז חשבו שכיבוד אב ואם עדיף על פני לימוד תורה ולכן לא העלה יעקב על דעתו שיהינו לעסוק בזמן שהם בשליחות אביהם למצרים בדברי תורה. אבל כעת, משנגלה יוסף לאחיו, יש צורך להודיע להם שהדין השתנה ולמרות שעדיין עוסקים בכיבוד אב - לימוד תורה בעיקרון עדיף ולכן יש צורך להזהיר אותם על כך. ב. הגמרא (ברכות מג:): כותבת שפסיעה גסה נוטלת אחד 500 ממאור עיניו של אדם, ומוסיפה הגמרא תקנה למי שרוצה להחזיר מאור עיניו הוא בטעימה של קידוש בליל שבת. מובא במדרש, שמאז שמכרו השבטים את יוסף קבלו עליהם שלא לשתות יין מזה שכתוב 'וישתו וישכרו עמו' שעד עתה לא שתו 22 שנה, ויעקב אבינו ידע מזה שלא שותים יין ולכן לא היה צריך להזהירם שלא יפסעו פסיעה גסה, שהרי אם יפסעו, לא תהיה להם תקנה לחלישות מאור עיניהם על ידי יין הקידוש שהרי לא היו שותים יין כלל, אבל עכשיו שנמצא יוסף, כבר הותרו בשתיית יין ולכן הזהיר אותם יוסף שלא יפסעו פסיעה גסה ולא יסתמכו על שתיית היין של קידוש. (נפלאות מתורתך)

"ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה... ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה"

יש לפרש את עניין ב' הברכות שברך יעקב את פרעה. א. בתחילה ברך אותו כדרך הכבוד שאילת שלום כדרך כל הנראים למלכים, ובסוף ברכו שיעלה הנילוס לרגליו. (רש"י) ב. כשראה יעקב כמה פרעה התעניין בשנותיו הבין שכדאי לברך אותו באריכות ימים ושנים, שלכך ליבו משתוקק וכן עשה קודם שנפרדו. ובתחילה ברכו שיעלה הנילוס לרגליו. (מדרשו של שם ועבר) ג. קודם ברך את המלך בכלליות על עושרו ושינשא שמו ובצאתו מלפניו חזר וברך אותו ליטול רשות מלפניו. ואמרו רבותינו שיעלה נילוס לרגלו. (רמב"ן) ד. ברכה ראשונה שיסתיים הרעב, ושניה בעניין הנילוס. (ת"י) ובתרגום יונתן כתוב שהברכה הראשונה הייתה על הנילוס והשנייה ברכה סתם.

"ויהמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי" - 'הראה להם שהוא מהול' (רש"י)

יש לבאר מה איזו הוכחה יש בכך שהיה יוסף מהול, והרי רש"י כתב (פרק מ"א) בשם המדרש שיוסף ציווה לכל המצרים שימולו את עצמם. ואם כן הרי הוא יכול היה להיות סתם מצרי שמל עצמו מכח גזירה זו ומה הראיה בכך שהוא באמת יוסף אחיהם האבוד? ויש לומר: א. ניכרת מילה שאדם עושה בבגרותו לבין מילת ילדים. ב. המצרים מלו ללא פריעה, בשונה ממילת יעקב ובניו. ג. יוסף חייב במילה רק את מי שרצה שיביאו לו אוכל, אבל הוא שבוודאי לא היה חסר לו מזון, ולמרות זאת הוא מהול - זו ההוכחה. (הרא"ם) ד. אולי יוסף גזר על המילה רק לאחר מכן כשגבר הרעב בטרם בא יעקב למצרים. ה. ליוסף הייתה הארה מיוחדת של המילה. (שפ"א) ו. אמר להם שאיזו סיבה הייתה יכולה להיות לו לומר לכולם למול אלמלא העובדה שהוא עצמו מהול? (נתיבות שלום) ז. בוודאי לא גזר יוסף על הכהנים והשרים אלא רק על ההמון. ח. יוסף נולד מהול והדבר זה ניכר. (ע"פ תשובות הקוראים לשאלה לשלחן השבת' ע"ט)

שאלה לשולחן השבת

"ובני דן חושים"

על פניו יש לבאר מדוע
בחרה התורה להתנסח:
"ובני דן חושים", בלשון
רבים, הלוא היה לו רק בן
אחד ומדוע לא כתבה
ובלשון יחיד כפי שלכאורה
יותר ראוי?

מאת השאלה הינה אלויר זיון

2101 אלול השנה

יגן אלול אל גשזוכים אלכרב

(27 לחודש אלול, אמ יש"א)

2101 אלול

הגשזוכים אלול כאלול

העלון מוקדש לע"נ
לובה בת אהרון ביניש ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10 סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

למונה בפרשה

ויק

חידון א' ת'

- הגשמה לכל שאלה מגילה באור המופיעה בראש השורה.
- א. יוסף שלח לאביו בר לחם ומזון כמשא עשר-
 - ב. שם נרדף ל'בהמותיכם' בפרשה
 - ג. בארץ זו שייך יוסף את משפחתו
 - ד. אביו של חושים
 - ה. "___ אבי חי?"
 - ו. "___ יעקב את פרעה"
 - ז. מבני יהודה
 - ח. ממתנות יוסף לאחיו
 - ט. יוסף שלח עגלות גם לנשים וה-
 - י. יעקב שלח אותו לפניו לארץ גושן
 - כ. את אדמתם יוסף לא קנה
 - ל. אביו של מררי
 - מ. מבני יוסף
 - נ. "איך אעלה אל אבי וה___ איננו איתי"
 - ס. מבני זבולון
 - ע. אותן שלח יוסף להביא בהן את אביו
 - פ. שם נולדו רוב בני יעקב
 - צ. בנימין בכה על ___ יוסף
 - ק. מבני לוי
 - ר. מבני בנימין
 - ש. מס' האנשים שירדו עם יעקב למצרים- ו_
 - ת. מבני יששכר

חידון א' ת' - הפוך

- הגשמה לכל שאלה מגילת באור המופיעה בראש השורה.
- א. מבני ראובן
 - ב. יוסף שלח לאביו מכל ___ מצרים
 - ג. "___ ליבו"
 - ד. מבני שמעון
 - ה. אחי יוסף היו אנשי ___
 - ו. "___ כל איש מעלי"
 - ז. יוסף ציוה את אחיו לא ___ בדרך
 - ח. בת אשר
 - ט. "___ יוסף את כל הכסף"
 - י. חמישה מבני גד
 - ך. מבני ראובן
 - ל. יוסף היה ה___ על כל ארץ מצרים
 - ם. יוסף קנה את המצרים ל___ לפרעה
 - ן. מבני בנימין
 - ס. נגמר
 - ע. מבני בנימין
 - ף. מה נגמר למצרים?
 - ץ. מבני יהודה
 - ק. מה יוסף לא יכל לעשות, עד שפרץ בבכיות רמות?
 - ר. מלאכה שלא היתה בשני הרעב
 - ש. יוסף חוקק שיתנו כשיעור זה מס לפרעה
 - ת. יוסף השאיר למצרים מתבואתם, 4 ___

מן המדרש

(המשך המדרש משבוע שעבר אודות בר הדיא פותר החלומות שפתר לרבא לרעה משום שלא שילם לו ולאביו לטובה כי כן שילם) עוד אמרו אביו ורבא לבר הדיא: ראינו עץ רימון הגדל בפי החבית. לאביו אמר: יתייקר עסקך כרימונים. ולרבא אמר: תהיה סחורתך חמוצה כרימונים, והכל ישנאוה. עוד אמרו: ראינו חבית נופלת לבור. לאביו אמר: עסקיך יהיו מבוקשים, ולא ימצא די ממנו לכול דורש. לרבא אמר: תפסיד עסקך ותשליכנה לבור! עוד אמרו: ראינו עיר בן חמור שעומד למראשותינו ונוער. לאביו אמר: ראש ישיבה תהיה, ותדרוש ברבים, והמתורגמן שלך יעמוד לידך להשמיע את דרשתך לרבים בקול רם, כקול חמור הנוער. לרבא אמר: תיבות "פטר חמור" ימחקו מהתפילין שלך. השיב לו רבא: ראיתי את פרשיות תפילי ותיבות אילו ישנם! אמר ליה בר הדיא: האות ו' של המילים 'פטר חמור' נמחק מתפילך! (הסופר טעה וכתב חמור מלא ואחר כך הגיה ומחק את הו' היתרה) לבסוף הלך רבא לבדו לבר הדיא, ואמר: ראיתי בחלומי שדלת החיצונית שבביתי, נפלה. אמר לו: אשתך מתה. עוד אמר: ראיתי את כל שיני נושרות. אמר לו: בניך ובנותיך ימותו. אמר לו: ראיתי שתי יונים פורחות. אמר לו: שתי נשים תגרש. אמר לו: ראיתי שני ראשים של לפת. אמר לו: תספוג שתי מכות ממקל עב כלפת. הלך רבא ביום ההוא, וישב בבית המדרש כל היום, לפתע ראה שני עיוורים מתקוטטים. הלך רבא להפריד ביניהם והכוהו שתי מכות. כשהגביהו את המקל להכותו שוב, אמר רבא: מספיק מה שכבר הכיתם אותי, שהרי ראיתי בחלומי רק שני ראשים. מכאן והילך החל רבה לשלם לבר הדיא עבור פתרון חלומותיו. אמר לו: ראיתי שיסודות ביתי נופלים. אמר לו: נכסים בלא מצרים קנית (שלא יהיה גבול לקרקעותיך). אמר רבא: ראיתי שביתו של אביו נפל וכיסני האבק מהמפולת. אמר לו בר הדיא לרבא: אביו ימות, ותהיה אתה ראש הישיבה במקומו. אמר לו: ראיתי שביתי נופל ובאים כולם ולוקחים לבנה לבנה. אמר לו: אימרותיך יתפזרו ויתפרסמו בעולם. אמר לו: ראיתי שנבקע ראשי ונשר המוחי. אמר לו: מוכין יצאו מן הכר שלמראשותיך. (המשך בשבוע הבא א"ה... ע"פ ברכות נו)

ואלה שלמות:

"בן המנענית" 'בן דינה' (רש"י)
למי קראו דינה עוד
לפני דורו של יעקב?
(התשובה במדור
התשובות)

מעלה בפרשה

לנכד יעקב הנועז.
פעם בו רצון עז.
כך ברא לו נתיב.
אותו לא ירחיב.

המונח המבוקש הינו מילה בג' איות המופיעה בפרשה, אשר לא שורה בגידיה רוחצ להקשר שונה שלה.
(יגכן כתיב מסר ומילופי איותיך 2011 ה'יה דומה)

טמונה בפרשה

ויג

ושפני טמוני חול

איזה יום נקרא 'יום השלג'?

"בי אדני"

דרש רבי חנוך צבי הכהן רבה של בנדוין: נגש יהודה אל יוסף בגודל וברוב אהבה ואומר לו "בי אדני", כאומר: הלא אתה ממש בי, בתוכי, שנינו כאיש אחד אנו. וכך התעוררה אהבה בליבו של יוסף, בעקבות "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", עד שהתוודע אל אחיו...

"איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי"

אומר רבי יעקב יוסף בעל ה"תולדות" מפולנאה: כה צריך כל יהודי לדבר אל לבו: איך אעלה אחר כך אל אבי שבשמים, וימי הנעורים אינם אתי, כלו בהבל וריק...

שעשועי דאורייתא

"ויותר הוא"

נאמר על בנימין. על אלו עוד שני אנשים

בתנ"ך אמרו: "יותר?" (1 בתורה ו1 בנ"ך)

מצאו נא בפרשה:

1. 4 אותיות רצופות העוקבות בסדר הא' ב'.
2. 15 מילים רצופות שבכולן מופיעה האות ו'.
3. את שמותיהן של 9 מפרשות התורה.
4. מילה המופיעה פעמיים ברציפות. (2)
5. שלוש מילים רצופות המתחילות באות כ'.

"זיכרון" סימן

גימטריא ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת ויגש מסופר על איחוד יוסף עם משפחתו, וכספרו ליעקב כתוב: "ויפג לבו כי לא האמין להם".

בפרשת ויגש ישנם 106 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה:

"האמין" = בגימטריא = 106

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: מי שמזיקה לו האכילה ונמנע ממנה הרי הוא מקיים בכך מצוות עונג שבת למרות ששותה. (שו"ע או"ח רפ"ח א') **לסדר את הפרשה** - "כי אם תם הכסף". **חידון א' ת'** - אתונות, בעירכם, גושן, דן, העוד, ויברך, זרח, חליפות, טף, יהודה, כהנים, לוי, מנשה, נער, סרד, עגלות, פדן ארם, צווארי, קהת, ראש, שישים ושש, תולע. **חידון א' ת' הפוך** - פלוא, טוב מצרים, יפג, אוהד, מקנה, הוציאו, לרגז, שרה, וילקוט, ערי חגי שוני ארודי אראלי, חנוך, מושל, עבדים, נעמן, אפס, בלע, כסף, פרץ, להתאפק, קציר, חומש, ידות. **שעשועי דאורייתא** - על יעקב ועל יותם. 1. "לכלם נתן". 2. "ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל". 3. וירא, ויצא, וישלח, וישב, שמות, ויקרא, אמור, שלח, ראה. 4. "יעקב יעקב", "טרף טרף". 5. "כי כמוך כפרעה". **ואלה שמות** - לאשת מהלאל קראו דינה. (ספר הישר) **מילה בפרשה מקץ** - צרה. "דבר נורא אירע" - צרה, "בגלל האויבת הרזה" - אויבת-צרה ורזה=צרה, "לכן הביא עוד אישה" - אישה שניה=צרה, "והדירה נעשתה צפופה" - צפופה=צרה (צר לי המקום). **טמונות בפרשה** - 1. "עיניכם רואות" (מה,יב). 2. "אל תרגזו בדרך" (מה,כד). 3. "ויתום הכסף" (מו,טו). 4. "חבר" (מו,ז). 5. ג+ש= "ארץ גשן" (מו,לד). 6. "חליפות" (מה,כב). 7. "אין חריש" (מה,ו). 8. "נבהלו מפניו" (מה,ג). 9. "וישמע בית פרעה" (מה,ב). 10. לוגו העיר: "אין חריש" (מה,ו). 11. "לחם לפי הטף" (מו,יב). 12. "ועתה כבאי אל עבדך" (מד,ל). 13. ? - תמונה ללא פתרון, תחשבו! 14. "ישית ידו על עיניך" (מו,ד). 15. "בשבר אשר הם שוברים" (מו,יד). 16. "וקחו... ואת בתיכם" (מה,יח). 17. 'שאין בה דגים' (רש"י מה,יח). 18. "ימין" (מו,ז). 19. שני צווארים (של גיטרה) "צואריו" (מה,יד) **טמונות בהפטר** - 1. "והיו אחד ביד" (יט). 2. "וישבו על הארץ" (כה). 3. "ומלך אחד" (כב). 4. חיבור שני העצים ביד בתחילת ההפטר. **שאלה לשלח השבת וישב** - שאלנו: כיצד ניזוק יוסף בהליכתו לאחיו והרי היה שליח מצוה במצוות אביו? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. לא היה זה נזק בהסתכלות רחבה של העניין כי התגלגל לו מזה טובה. 2. השליחות הייתה במפורש רק לשכם ולא לדותן שם ניזוק. 3. היכן שהיזק שכיח לא אומרים את הכלל של שלוחי מצוה אינם ניזוקים, וכאן היה ידוע שאחיו שונאים אותו. (אוה"ח). 4. משום לימוד תורה חשוב יותר מכיבוד אב ונאלץ לבטל תורה כדי לעשות את מצוות כיבוד אב. 5. שלוחי מצוה אינם ניזוקים רק במצוות חיוביות ולא במצוות קיומיות. (החיד"א). 6. לבני נח אין חיוב כיבוד אב. 7. היה על יוסף לשלוח שליח לעשות את מצוות אביו. 8. לפני מתן תורה עדיין לא התחדשו דיני שליחות ולכן לא היה יכול להיות שליח מצוה.

ניתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1, ובמערכת.

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

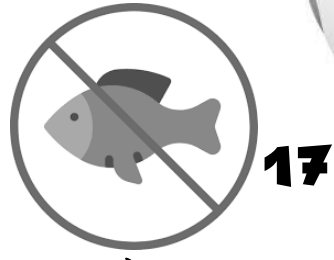
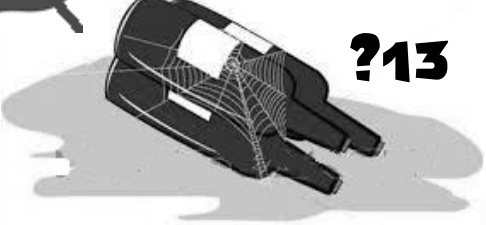
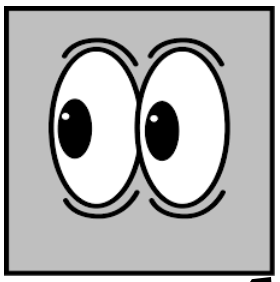
למונות בפרשה

וויג

מקרא רמת קושי: **השיל קשה**

לאתר בין זמניות שמות

זהו גידון משעשע המיועד לתלמידי החינוך על פסוקים ומוטיבים מהפרשה והפירוט רש"י. (תוכלו להנחיל גיבוב בדרך המנוחה) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הואיל אצטין זמא ארבימ) אמה אקל רחיונות, איצוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כחייב להנחיל רשימת הגפולה והקדשות ניגון אלוה בקשה אמיל הנ"ל

ויהי דבר ד' (יחזקאל לו טו - כח)

הפטרת וויג

למונות בהפטרה

למונות בפרשה

וּיָג

מקרא רמת קושי: **הַשִּׁלַּל קִשָּׁה**

זהו אידיון משפט המשי אתמונות הרוחצות על פסוקים ומוטיבים מהפרשה ומפירושים רש"י. (תוכלו להנזוא גשובות בדף המזכיר)
אדגיש, כי אין הכוונה להמשי את הפסוקים כלא, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הואיל אצטין זמא אולבים)
אמה אקל רחיונות, איצוקים והערוג: temunabaparashah@gmail.com כחוי"כ להנצרות ארשיית הגפולה והקדשות ניגן אלמו בקשה אמיל הנ"ל

לאחר בין זמכות שמורת

6

5

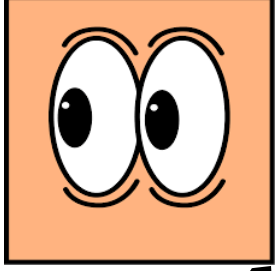
4

3

2

1

10

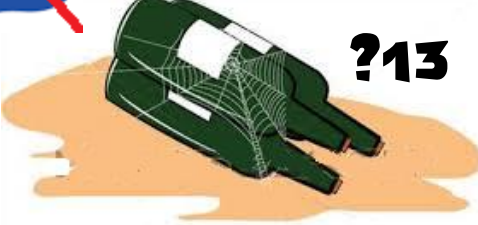
9

8

7

?13

12

11

16

15

14

19

18

17

למונות בהפטרה

הפטרת וּיָג

ויהי דבר ד' (יחזקאל לו טו - כח)

4

3

2

1